

Waar komt het woord “dukdalf” vandaan?

Een **dukdalf** is een in het vaarwater staande zware paal of constructie waar vaartuigen aan vastgelegd kunnen worden. (op de foto links een “uitgerokken” versie)

Een dukdalf was van oudsher een constructie van meestal vier houten palen of een staketsel voor een riviersplitsing, brug of sluis. Een dukdalf staat vaak aan het begin van het remmingwerk. Remming dient om schepen zonder schade aan het kunstwerk of averij aan het schip de versmalling van de waterweg in te geleiden. Het kan ook gebruikt worden om een schip aan af te meren.

Tegenwoordig is het niet meer noodzakelijk dat hout wordt gebruikt voor de constructie. Een dukdalf kan ook van één of meer stalen buizen zijn gemaakt.

Een dukdalf kan worden omschreven als zijnde een compact remmingwerk, bestaande uit palen, die onderling zijn verbonden en van bolders zijn voorzien.

De term is waarschijnlijk een verbastering van *duque de Alva* ofwel diens Franse naam *le Duc d'Alve* (Hertog van Alva). Tijdens de Tachtigjarige Oorlog gooiden de watergeuzen o.a. in Den Briel (tegenwoordig Brielle) hun trossen om de meerpalen en riepen daarbij *duc d'Alve* omdat zij ook graag de strop om de nek van deze hertog wilden gooien. Zo ontstond het begrip dukdalf.

Een andere etymologische verklaring is dat deze staketsels even onverzettelijk zouden zijn als de Inquisitie, in Vlaanderen verpersoonlijkt door de Hertog van Alva = le Duc d'Alve, bijgenaamd 'De ijzeren Hertog'.

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Dukdalf>

